



నూటయేబదియేండ్ల క్రింద ఒక దేశంలో ఒక విప్లవం జరిగింది. అంతకు పూర్వం ఇటువంటి విప్లవాలు—ఆ దేశంలో మాత్రమేమీ, యెన్ని దేశాలలో నైనా సరే జరుగలేదని, లేదు. తరువాత జరుగలేదని చెప్పటానికి వీలులేదు. ఇకముందు జరుగవని చెప్పటానికి వీలులేదు. అసలు మా నవుని చరిత్ర అంతే! విప్లవములయొక్క సమాహారమే! ఒకప్పుడు ఒక దేశంలో జరిగిన విప్లవం ఒక మాదిరిగా ఉంటుంది. ఇంకొక దేశంలో జరిగిన విప్లవం మరొక మాదిరిగా ఉంటుంది. అట్లాగే కాలాన్ని బట్టి కూడా విప్లవాల స్వరూపాలు మారుతూ ఉంటవి. ఇంత, కాలభేదం ఉన్నా, దేశభేదం ఉన్నా, విప్లవ స్వరూపభేదం ఉన్నా, జరిగేది ఒక్కటే, విప్లవం ఎప్పుడు తరంగాలు తరంగాలుగా వస్తుంది. చూడునాలుగు తరంగాలు కలిసి ఒక విప్లవం అవుతుంది.

ఒక దేశంలో ఒక కాలంలో పరిస్థితులు బాగుగా ఉండవు. ఈ బాగాలేకపోవటానికి హేతువులుగా కొందరభి కారణం కన్పిస్తారు.

ఒక విప్లవతరంగం లేస్తుంది. ఆ ఆధి కారణం నాశనం చేస్తుంది. విప్లవతరంగం అంటే వాళ్ళూ కొందరు మనుష్యులే. వెంటనే మరియొక విప్లవతరంగం లేచి మొదటి తరంగాన్ని హతమారుస్తుంది. ఇట్లా రెండు చూడు ఆవృత్తులు జరుగుతేనే కాని యే విప్లవమూ పూర్తిగా సద్దుమణగదు. మొదటి విప్లవతరంగం, నాటి దుర్మార్గాన్ని సంహరించటంకోసమేకా అవతరించింది! ఆ

తరంగాన్ని మరియొక తరంగం ఎందుకు సంహరించింది? అని ప్రశ్న. తరంగంలేని స్థితి మొదటి తరంగానికి దుర్మార్గంగా ఉన్నదని యెలా అనిపించిందో, రెండవ తరంగానికి మొదటి తరంగం అట్లా అనిపించింది ఇలాగే అనిపిస్తూ ఉంటుంది. సముద్రంలో తరంగాలు వస్తూ ఉంటవి. ప్రతీదీ ఒడ్డుకు వస్తుంది. విరుగుతుంది. ఆ తరువాత వచ్చే తరంగం తాను విరుగని దానికి మలే పెద్ద యెత్తుగడ యెత్తుతుంది. సముద్రపుటొడ్డున మనము నిలుచుంటామా? దాని యెత్తుగడ మాస్తే, ఇంకేముంది, మనమిదికి వచ్చి పడ్డవమకొంటాం. అది అంత ఉద్బలంగా వచ్చి మొదటి తరంగం విరిగిన చోటే తాను విరిగి ఊరుకొంటుంది.

ఇది రెండు తరంగాల నడుమ జరిగిన కథ. మొదటి తరంగం లేచి ఆ పూర్వాలలో కొందరు దేశద్రోహులని వారిని సంహరించింది. ఈ తరంగమునకు నాయకులు నూరుగా కొందరు? తరువాత తరంగం లేచి యీ నాయకులందరినీ పట్టుకొన్నది. తత్పూర్వ నాయకులు మహానుభావులని వాళ్లను సంహరించినందుకు ఈ ప్రథమ తరంగనాయకులను రెండవ తరంగపు నాయకులు బందిచేసి వాళ్లను ఉరితీసిన కథ. ఈ కథలో ఇది ఒక ఉపాఖ్యానం.

ఆ దేశాన్ని బట్టి మనుష్యుల పేర్లు మారు తవి. అంతే భేదం. సంహరింపబడిన దేశ నాయకుడు గొప్పవాడు. ఆతని పేరు 'డామట్' అనుకొందాము. ఈ 'డామట్' యొక్క సహారానికి హేతువుగా ప్రథమ

విప్లవతరంగంలోని యేడుగురు నాయకులను పట్టుకొన్నారు. అందరికీ ఉగ్రాక్షులు వేశారు. అందరినీ ఉరి తీశారు. కాని అందరినీ ఒక్కసారి ఉరితీయలేదు. ఒకని తరువాత ఒకనినిగా విచారించటం శిక్షించటం జరిగింది.

ఈ విచారణ ఆషాఢమాసంలో మొదలు పెట్టింది. ప్రతివారియొక్క విచారణ అయిన తర్వాత అతడు దేశద్రోహి అని నిర్ణయం జరిగిన తర్వాత వానికి ఉరిశిక్ష విధించక పూర్వం ఖైదీని, 'నీవేమి చెప్పకొంటావు?' అని అడగటం విచారణయొక్క పరిపాటి. ఆ యేడుగురు ఒకళ్ల తర్వాత ఒకళ్లు వీమేమి చెప్పాలో వ్రాయటమే ఈ కథయొక్క ముఖ్యోద్దేశం.

ఆ మనుష్యుల పేర్లు చాలా అనవసరం. అందుచేత మా సాలవారి గానే వ్రాస్తే మంచిది.

ఆషాఢం—

నేను దేశముయొక్క అభ్యుదయాన్ని మనస్సులో పెట్టుకొనే యీ పని చేశాను. నాకు డామట్టునందు వీలైన మైన వ్యక్తిగత ద్వేషమూ లేదు. ఆయన మహానుభావుడని నాకు తెలుసు. కాని ఆయన బ్రతికిఉంటే దేశానికి యింకా అనరం వాటిలుతుంది. అనరంపరంపర వాటిలుతుంది. దానిని తొలగ బెట్టటంకోసమే నే నతని వధవిషయంలో తోక్త్యం కలిగించుకొన్నాను. అధికారులైనను విచారణచేయటానికి కూర్చున్న

మీరందరు ఎంత దేశభక్తులలో నేనూ అంతే దేశభక్తుణ్ణి. మన దేశంలో న్యాయము, ధర్మము, శాంతి ఉండాలని మీ రెంత వాంఛిస్తున్నారో నేనూ అంతే వాంఛిస్తున్నాను. నేను చనిపోయినాసరే నేను చేసిన పని దోషమని నే ననుకోను. త్రికరణశుద్ధిగా నేను దేశముయొక్క అభ్యుదయాన్ని వాంఛించే యీ పని చేశాను. ఈ మనదేశం జయించు గాక. నేను మరణించిన తరువాతగూడ నాయాత్మ్య సర్వధా ఈ దేశాభ్యుదయాన్నే పరిశీలించు ఉంటుంది. నేను నాయాత్మ్యతో ఈ దేశముయొక్క సాభాగ్యాన్ని పరిశీలిస్తూ ఉంటాను.

శ్రావణం—

మీరు నన్ను శిక్షిస్తారని నాకు తెలుసు. శిక్షించటం మిశ్రాభావంలో ఉంది. మీకు క్రొత్తగా అధికారం వచ్చింది. ఆ అధికారాన్ని దుర్వినియోగం చేస్తున్నారు. మేమందరము నిజముగా దేశాభ్యుదయాన్ని మనస్సులలో పెట్టికొని ప్రవర్తించినవారము. డామట్లను నేను చంపానంటే ప్రజాభిప్రాయాన్ని అనుసరించే చంపాను. ఇప్పుడు నన్ను విచారించేవాళ్ళుకూడ ఆరోజులో డామట్ల చచ్చేసేగాని ఈ దేశం బాగుపడదని అనుకొన్నవారే. నే నేమీ ఆస్వాయం చేయలేదు. అధర్మం చేయలేదు. అతనిని వధ చేయుట పాపమని నే ననుకోటంలేదు. ఎన్నడూ అనుకోను. అతనిని వధించాను కనుకనే మీరు నన్ను నాడు విచారించి నాకు శిక్ష చేయటానికి తగిన శాంతపరిస్థితు లేర్పడిన వని నేను నమ్ముతున్నాను. అధికారము మీచేతిలో ఉందికనుక ఇట్లా చేస్తున్నారు. నేను దేశద్రోహిని వధించాను. మీరు దేశభక్తుని వధిస్తున్నారు. నా ఆత్మ్య ఎప్పుడూ ఈ దేశాన్ని వదలిపోదు. ఈ దేశమునకు జయముగాక.

భాద్రపదం—

నేను డామట్లను వధించానని విచారించటమేలేదు. నాకు సాధ్యమైతే వీలుంటే అటువంటి డామట్లను వందమందినైనా సంహరిస్తాను. ఆ డామట్లను వందసార్లు నా సంహరిస్తాను. ఏ ఒక్కడిమూలంగా ఈ దేశం పరాధీనస్థితిలో ఉండో, ఈ దేశంయొక్క మానవుల ధైర్యం లన్నీ నాశనం కాబోయే స్థితిలో ఉన్నవో, అతనిని సంహరించటంలో నా కేమీ తప్పు కనిపించటంలేదు. నా స్థితిలో మీరుంటే మీరుకూడా తప్పుకుంటా ఆ పని చేసేవాళ్ళు. నేను అతనిని

వధించకపోతే నేను దేశద్రోహిని అని పించుకొనేవాడను. మీరే నన్ను దేశద్రోహియనెడివారు. నేను మీకు చేసిన యుపకారము మీ కిప్పుడు తెలియదు. మీరు చేస్తూఉన్న యీ పనిలో ఉన్న దోషం మీ కిప్పుడు తెలియదు. నేను చేసిన మహా ఘనకార్యంయొక్క సత్యలము మీ రిప్పుడనుభవిస్తున్నారు. భవిష్యత్ప్రేక్ష లింకా అనుభవిస్తారు. నాకు శిలావిగ్రహములు వేసి భవిష్యత్తులో ఇంటింటా నన్ను పూజిస్తారు. భవిష్యత్పురిత్ర మిమ్మల్ని నిందిస్తుంది. దుర్మార్గులైన మీరు మహాదేశభక్తుడైన నన్ను హత్యచేసిన దుర్మార్గులుగా చరిత్రలో నిలచిపోతారు. నేను తిరిగి మల్లీ యీ దేశంలోనే పుట్టాను.

నా ఆత్మ్య ఈ మంటిలో కలిసిపోయి ఉంది. ఈమంటికి జయముగాక. ఈ దేశానికి అభ్యుదయముగాక.

ఆశ్వయుజం—

(ఇతడు ఏడుస్తూ చెప్పాడు.) నాకు భార్యా బిడ్డలూ ఉన్నారు. నేను డామట్లను చంపలేదు. డామట్ల చాల గొప్పవాడని నాకు తెలుసు. నాకేమీ తెలియదు. తక్కినవాళ్ళు నన్ను మాయలోపెట్టారు. నేను డామట్లకు చాలా భక్తుణ్ణి. ఆయన నన్ను చాలా ప్రేమగా చూసేవాడు. అనేకసార్లు నన్నాయన ఆశీర్వదించాడు. ఒకసారి అన్నాడుకదా! నీవు నన్ను చంపినా నేను నిన్నేమిచేయనన్నాడు. నామీద ఆయన కంత ప్రేమ. అలాంటివాణ్ణి నేనేదైనా చేశాననటం అసంభవం. ఈ సాక్ష్యాలన్నీ బనాయించారు. ఇందులో ఒక్కటి నిజం లేదు. మీ రాజకీయపు న్యాయవాది నాతరఫున చక్కగా వాదించలేడు. నేను సాంతంగా న్యాయవాదిని పెట్టుకొనేందుకు నాకు డబ్బులేకపోయింది. నేను పేదవాణ్ణి, నేను చచ్చిపోతే నాపెళ్లాం బిడ్డలు ఎట్లా బ్రతుకుతారు? మీరు చేస్తున్నది దివి ఆస్వాయం.

(అని యేడుస్తుంటే న్యాయాధికారి బలవంతంగా రక్షకభటులచేత అతనిని క్రిందకు లాగించాడు.)

కార్తీకం—

నేను చెప్పవలసింది ఏమీ లేదు. నే నొక్కటే చెబుతున్నాను. నేను దోషినిగా అంగీకరిస్తున్నాను. అప్పుడు డామట్లను వధిస్తేనేగాని దేశానికి అభ్యుదయం జరుగదని నే ననుకొన్నాను. అంతదాకా ఎందుకు? ఇప్పుడు నుమ్మందరినీ ఉరి తీస్తేనే కాని

న్యాయం జరుగదు అని మీ రనుకోటం లేదా? అప్పుడల్లాగే మే మనుకొన్నాం. రేపుప్రాద్దున మమ్మల్ని ఇలా మీరు శిక్షించినందుకు ఇంకొక కళ్ళు వచ్చి మిమ్మల్ని శిక్షించకూడదా? శిక్షించటం శిక్షించకపోవటం అధికారం చేతిలోకి రావటం లోనేగదా ఉంది. అప్పుడు మా కధికారం ఉంది. మేము చేశాము. మీ కిప్పుడధికారం ఉంది. మీరు చేస్తున్నారు. రేపి యధికారం ఇంకొకరికి క్షస్తుంది. వాళ్ళు చేస్తారు. అప్పుడు డామట్లను చంపటం దేశానికి అభ్యుదయం. అతనిని సంహరించిన వాళ్ళని శిక్షించటం నేను దేశానికి అభ్యుదయమనుకొంటే మీరు చేయండి. ఎప్పుడే యభ్యుదయమో? ఎవరు చెప్తారు? ఎవరికి తెలుస్తుంది? అధికారంలో ఉన్న వాళ్ళు అది అభ్యుదయమనుకొంటే అది అభ్యుదయమవుతుంది. నేను చచ్చిపోతున్నానని నాకు దిగులు లేదు. లేదని కాదు. ఉంది. బ్రతికిఉంటే అనుభవించే భోగాలు అనంతంగా ఉన్నవని నాకు తెలుసు. నేను చచ్చిపోవటంవలన ఈ దేశానికి అభ్యుదయం జరుగుతుందని మీ రనుకొంటే తప్పకుండా చేయండి ఇప్పుడు నాకేవాళ్ళు మీరుగనుక. దేశమాతా! జయ! జయ! మూర్ఛశిరము—

మీరు నన్ను నేను “ద్రోహివా? కావా?” అని అడుగుతున్నారు. నేను కానంటే మీరు వదలిపెట్టగ. అవునంటే మీరు సంతోషించరు. నన్నుడగటం ఇనోక— లాంఛనం. మీ లాంఛనం నే నెందుకు జరపాలి? అని ఊరుకోను. మీ కిది లాంఛనమే కాని ఇందులో నా కొక తృప్తి ఉంది. నా దేశప్రజలకు నా ఆత్మ్య యిటువంటిదని చూపవలసినతే అవసరం నాకు ఉంది. డామట్లను హత్యచేసినవారిలో నా సోదరులు ఇద్దరు ముగ్గురు డామట్లను ప్రశంసించారు. కొందరు ద్రోహులమని ఒప్పుకొన్నారు. కొందరు ఒప్పుకోలేదు. నే నేటు చెప్పినా యిటు చెప్పినా వారిలోనో వీరిలోనో చేరుతాను. నా దేశ ప్రజలకు నే నొక్కడనుండి అభ్యుదయం చేస్తున్నాను. మీరు నన్నులా శిక్షిస్తే పనికిరాదు. నేను చేసినది హత్య కాదు. చోరుని, బారుని హత్యకారుని విచారించినట్లు నన్ను విచారించటానికి మీకు హక్కులేదు. యుద్ధములో ఓడిపోయిన రాజును విచారించి శిక్షించటం మొట్టా తప్పి, మీరు నన్ను విచారించు

రించటం అంతే తప్ప. ఓసిపోయిన రాజే గలుస్తే, గెలిచినరాజు ఓడితే, మళ్ళీ అల్లా జరుగవలసిందేనా? వాడికి క్రైస్తవ్యం తక్కువ, యుద్ధనీతి తక్కువ, అందుచేత ఓడాడు. యుద్ధం గెలిచేందుకు ఒకరాజు అనేకయోధులు ఎత్తుతాడు. అది తప్పవటం దుర్మార్గం. మే మధికారంలో ఉన్నప్పుడు మాకు న్యాయమని తోచింది చేశాం. మీ రిప్పుడు చేస్తున్నట్టే అప్పుడు చేశాం. మీరు మమ్మల్ని శిక్షించటం మానవధర్మానికి, గాజియధర్మానికి వ్యతిరేకమైనపని. మేము ఈ దేశాన్ని బాగు చేయవలెనని ప్రయత్నిస్తే ఈ దేశమింత అభయస్థితిలోకి వచ్చిందని నేను విచారిస్తున్నాను. మీవంటి అవివేకులయొక్క చేతులలోనుండి దేశమాత, సరక్షించబడుగాక.

పుష్యం—

(సూర్యునిసప్తాశ్వములు మణికింకిణీ నినాదమంధరంగా పరుగెత్తినవి. విమాలలుగా ప్రసరించిన మార్తాండదేవుని కిరాణాలం హేలామనోహరంగా, వంపులు తీరిన వజ్ర శలాకలవలె, వెన్నెలతీపలబెత్తాలవలె, ప్రాగ్ని కాకామినీచందనసరోజుసంక్లప్తమణితిలక ఘృణి ఘుటికలవలె, ప్రసరించినవి. ఆనంతమధుర ప్రాగాకాశిమాయమదిశమ్ము ఈశానదిక్పర్యంతము రంగారు రంగిణలు తీర్చిన సంక్రాంతి ముగ్ధలవలె ముగ్ధమణియమైనవి. స్వర్ణద్వారములు తెరచినట్లు, లోనికామధేనువిషాణ కాంతిప్రసోహములు కుంగిట తళతళ లాడినట్లు, కల్పవృక్షకిసలయమరీచికా వీచికామేచకేతరనవాలాలబాల ప్రసోహ సంతానమ్ము మధురచింతాసముద్గతభావనారూపములవలె, తూరుపుముత్తైనువముంగిలినలంకరించినట్లు తోచెను. సూర్యదేవునియేడు గుడ్డములు బిలబిల బయలుదేరి తిర్యక్ప్రసార సముద్దీపితపురతఃప్రసరణహేలావల్లవల్లన చమత్కార ఖరమధురశబ్దపరిరంజితములై సముద్దీపించెను)

మాఘము—

(ఏడవ వాడిట్లు చెప్పెను.)
నేను దోషినో కానో? నిర్ణయించవలసి నది భగవంతుడు. మీరు విచారించవచ్చును. శిక్షించవచ్చును. దోషమేమియు లేదు. నేనీ లోకంలో బ్రతికియున్నాను. అది యింత వరమాట. బ్రతికిఉన్నానుగనుక కొన్ని పనులు చేయాలి. చేశాను. నేను చేసింది

తప్పకొంటే నేను చేసేఉండను. నేనును కొన్నది తప్ప, మీరనుకొన్నది ఒప్పు, కావటం సాధ్యం కాదు. అయిన దైవోంది. నన్ను బ్రతికించడని మిమ్ము బ్రతిమాలను. బ్రతిమాలినా మీరు బ్రతికించేది లేదు. ఆ బ్రతికించటం మీ చేతుల్లో లేదు. మీ రింకే వళ్ళుచేతుల్లోనో ఉన్నారు. వాళ్ళు మరియు కవళ్ళు చేతుల్లోనో ఉన్నారు. ఆ అసలు చేతులు కాలప్రవాహానివి. డామటోను చంపానని నేనను. దానికి కారణం కాల ప్రరుషుడు. అతడు సర్వాధికారి. అప్పుడు నాచేత అట్లా చేయించాడు. ఇప్పుడు మీచేత ఇట్లా చేయిస్తున్నాడు. కాదు, ఈ దేశానికి అభ్యుదయం నేను కోరుతున్నానంటే, నేను కోరితే జరుగుతుంది—కోరకపోతే జరగదా! నా వంటివా శ్లెంతమంది చచ్చాగో? ఇంకెంత మంది చస్తారు. అందరూ నాకుమతేనే చావక్కలేదు. ఎవ డెట్లా చావలసిఉంటే వాళ్ళూ చస్తాడు. కొంత మీ దనువల్లనే నిట్లా చస్తాన్నాను. నా ఆత్మ ఈ దేశాన్ని పట్టుకొని ప్రాకులాడాలని నాకు లేదు. అసలు ఇంకా ఈ దేశ మెందుకు? అసలొకదేశ మెందుకు? అవునో! కాదో? మన కేమీ తెలియదు. నా కొక్కటే చింత. తరువాత ఏమిటో నే నింతవరకు విచారించలేదు. మీరు పెందరాడి నన్ను ఉరితీస్తే తరువాత యేమిటో తెలిసికోటానికి అప్పుడైనా ఏలవుతుండేమో మాద్దామని ఉంది. ననుస్కారం.

సూక్ష్మంలో మోక్షం

(19 వ-పేజీ తరువాయి)

ఆ అమ్మాయిలలో మొదటిఆమె “పరమేశ్వరా! జగత్తుకంతకూ ధనమేకదా! మూలము. మళ్ళీ జన్మలో నాకు మరింత డబ్బున్న మగడు కావాలి! డబ్బున్నందుకు తనింత తిని ఎదుటివాళ్ల కింత పెట్టి దానధర్మాలకోసం, మంచినదులకోసం దానిని వినియోగించే ధర్మగుణం కూడా నా భర్త కుండాలి!” అని కోరుకుని బుడుంగున మునిగింది.

రెండోపిల్ల— “స్వామీ! ధనం శాశ్వత మయింది కాదు. విద్య

వున్నట్లయితే ధనమూ, కీర్తి దాని వెంబడి వస్తాయని పెద్దలంటారు. కనుక మళ్ళీ జన్మలో విద్వాంసుడూ, పండితుడూ, కవీ అయినటువంటి భర్త దొరకాలి!” అని మునిగింది.

మూడవఆమె, దేవా! నాకు విద్య, కీర్తి, ధనము అధికారం కలిగిన భర్త దొరికితే! మరేమీ వద్దు! కాబట్టి అటువంటి ఒకరాజును నాకు వచ్చే జన్మలో సతిగా చేయుము. తండ్రీ!” అని నమస్కరించి మునిగిపోయింది.

స్వామీ “ఇప్పుడు! వీళ్ళందరూ కోరుకున్నవి, అందంక్రింద రద్దేను. కనుక నాకు సౌందర్యం విద్యా ప్రతిభ అధికారం ధనం కల మొగుడు కావాలి” అని మునిగింది.

ఆ నలుగురు అమ్మాయిలూ మునిగిపోగానే పేదబ్రాహ్మణునకు కూడా ఏదో కోరిక కోరుకొని చనిపోదమని బుద్ధి పుట్టింది.

ఆఖరుకు “దేవా! నాది వక్కటే చిన్నకోరిక! ఇప్పుడు కోరికలు కోరుకొని మునిగిపోయిన ఆ కాంతలకు నేను వచ్చేజన్మలో భర్త నయేట్లట్లు అనుగ్రహించు” అని మునిగాడు.

వాళ్ళ కోర్కెల ప్రకారం ఆ అమ్మాయిలు నాలుగురాజకుటుంబాల్లో పుట్టారు. బ్రాహ్మణుడు ధారానగరంలో సింధులమహారాజుకుమారుడుగా పుట్టాడు. మన దేశంలో కీర్తి గడించిన భోజమహారాజు ఈయనే.

ఆ నలుగురమ్మాయిలు సుగంధి, పద్మగంధి, కనకవతి, చంద్రప్రభ, అనే పేరులతో భోజమహారాజుకు రాణీలయ్యారు!